ग्रहेति खेर्ज्जिः ग्रहस्वपाद्योरिति प्रकृतेर्ज्जिः क्विलादिति षः इषु इच्छायां अन् ट्यांसिः अनुस्सिद्धेः भूयोऽम्॥ १३५॥

अहन्तु शुश्रुवान् भ्रात्रा स्त्रियं भुक्तां कनीयसा।
उपेयिवाननूचानैर्निन्दितस्त्वं लतामृग॥ १३६॥

ज०म० अहमित्यादि। हे लतामृग हे शाखामृग अहं पुनः शुश्रुवान् श्रुतवान् पूर्व्ववत्क्वसुः यदुत भ्रात्रा कनीयसा भुक्तां स्त्रियं त्वमुपेयिवान् सन् अनूचानैर्वेदविद्भिर्निन्दितस्ततोमे नैव दोषः उपेयिवाननूचानइति उपेयिवानित्यादिना निपातितौ॥ १३६॥

भ० अहमित्यादि। हे लतामृग शाखामृग अहं शुश्रुवान् किं शुश्रुवानित्याह कनीयसा कनिष्ठेन भ्रात्रा सुग्रीवेण भुक्तां स्त्रियं त्वमुपेयिवान् उपगतोऽसि अतएव अनूचानैर्व्वेदविज्ञैस्त्वं निन्दितः तेन तव बधे मम दोषोनास्तीति भावः शृणोतेरिणश्च पूर्व्ववत् क्वसुः द्वित्वं वसोर्धसेकाज्रिणातइमित्यत्र खिसहितस्यैकाचोग्रहणं तेन न श्रोरिम् इणस्तु इमि यिणोऽच्यणाविति यादेशः खेःकितिर्घः अनुपूर्व्वब्रूञः कानः वचोऽरे पूर्व्ववत् जिः अनूचानः प्रवचने साङ्गेऽधीती गुरोश्च यइत्यमरः। लता ज्योतिष्मती पृक्का शाखा वल्ली प्रियङ्गुष्विति विश्वः॥ १३६॥

अन्वनैषीत्ततोवाली चपावानिव राघवं। न्यक्षिपच्चाङ्गदं यत्नात् काकुत्स्थे तनयं प्रियं॥ १३७॥